

[Ole Espersen]

Jeg forstod på ministeren, at der vil komme et initiativ om nye familiesammenføringsregler, og det vil vi naturligvis kigge på, når det kommer. Foreligger der misbrug eller lignende, må vi drøfte det i Folketinget. Men jeg vil gøre opmærksom på, at der er forskel på familiesammenføringsproblemerne, når det drejer sig om flygtninge, og når det drejer sig om indvandrere. Flygtninge kan ikke vælge at drage hjem til deres land for at leve med deres familie dér. Det er der selvfølgelig nogle indvandrere der kan, men det kan flygtninge ikke, så derfor står de i en særlig svær situation. Dertil kommer så, at der også gælder internationale regler om rettigheder i forbindelse med familiesammenføring. Men vi vil som sagt gerne se på det, når eller hvis det kommer.

Så skal jeg til fru Pia Kjærsgaard sige, at vi ikke kan stemme for den dagsorden, der er foreslået – alene af den grund, at vi ikke ønsker at opleve, at man her i landet måske i flere uger skal se og høre Fremskridtspartiet og visse andre omtale flygtninge på den måde, som Fremskridtspartiet gør. Vi vil ikke være årsag til, at de skal blive sammenlignet med dyr. Vi vil ikke være årsag til, at der skal være en stor debat, hvor man taler om flygtningene som socialnassere, eller hvad man ellers kan finde på fra Fremskridtspartiets side. Det ville være uværdigt, og alene af den grund, men også af de grunde, som justitsministeren nævnte, kan vi ikke stemme for den dagsorden.

Fru Pia Kjærsgaard fandt det helt urimeligt, at flygtninge og indvandrere kan stemme ved de kommunale valg. Det kan de efterhånden i alle lande, og vi synes, det er fuldstændig naturligt, at det kan lade sig gøre.

Jeg er da enig med hr. Bernhard Baunsgaard i, at det er godt, at vi har fået »Elverhøj«, at det er godt, at vi havde Dalgas boende i landet. Det skal vi alle sammen være glade for, og vi kan da håbe på, at flygtningene, som vi har fået i de senere år, også vil indbefatte personligheder som dem, hr. Bernhard Baunsgaard nævnte. Men det er nu altså ikke hovedsagen bag vores flygtningepolitik. Det er et stykke humanitært arbejde, vi prøver at gøre. Den kulturudveksling, der kan komme, og den store inspiration, vi kan få i kraft af flygtningene, er en meget, meget vigtig og positiv bivirkning, men hovedsaget er altså at øve en humanitær indsats.

Jeg er enig med hr. Bernhard Baunsgaard i, at den nugældende lov selvfølgelig ikke indeholder de samme retssikkerhedsgarantier som 1983-loven. Jeg er uenig med regeringen, når man skriver, at de, der søger fra udlandet, har de samme retsgarantier. Det har de ulukkeligvis ikke, og det må vi erkende.

Jeg er også enig med fru Ebba Strange i, at den sammenstilling, der sker under forhandlingerne inden for fællesmarkedet i Trevi-gruppen, i den forstand, at man i samme åndedrag taler om narkotikaforhandlere, flygtninge og terrorister, er uheldig. Det er såmænd meget muligt, at der slet ikke er tilsigtet noget med det, men jeg synes, at man skulle undlade under samme dagsordenspunkt, når man mødes, at tale om disse tre unægtelig meget forskellige grupper af mennesker.

Vi synes, at den førsteasyllandsregel, man benytter, er risikabel. Der har tilsyneladende i praksis været tilfælde, hvor den ikke er blevet brugt korrekt, og det vil vi som nævnt interessere os meget for i Retsudvalget. Det var også en kommentar til hr. Bernhard Baunsgaards indlæg.

Min sidste kommentar skal være den, at vi og SF i mange år har arbejdet for det, som SF's ordfører nævnte, nemlig at afslutte en flygtningens ophold her i landet på en værdig måde. Det er ved at hjælpe ham eller hende eller familien med at komme hjem igen og have en økonomisk mulighed for at klare sig i et par måneder. Den mulighed har vi ønsket at samle et flertal for i dette Folketing. Det er ikke lykkedes – på grund af hr. Bernhard Baunsgaards modstand. Jeg forstår det ikke. Hr. Bernhard Baunsgaard nævner, at en sådan regel bruges i Vesttyskland til at tvinge flygtninge tilbage. Jeg ved ikke, hvad man gør i Vesttyskland, men den regel, vi skulle have, skulle administreres af Dansk Flygtningehjælp, og det er mig uforståeligt, at hr. Bernhard Baunsgaard ikke kan medvirke til denne indsats til gavn for dem, der er her i landet, men som helt frivilligt ønsker at vende tilbage.

Til slut til justitsministeren: det er måske at gå lidt for vidt at sige, at alle går ind for den nuværende lovgivning. Vi vil i endnu et år se, hvordan den virker, og så vil vi tage stilling til, om ændringer er nødvendige.